

Rechtbank Midden-Nederland, locatie Utrecht
Zitting d.d. 3 maart 2016 te 10.00 uur
Zaaknummer: C/16/398565

PLEITNOTITIES
zijdens mr. M.Ch. Kaaks

inzake:

Hüseyin BAYBAŞIN,
verblijvende te Heerhugowaard,

e i s e r

advocaat: mr. M.Ch. Kaaks

tegen:

stichting **NEDERLANDSE OMROEP STICHTING (NOS),**
gevestigd te Hilversum

g e d a a g d e

advocaat: mr. R.S. le Poole

Geacht College,

1. Deze zaak gaat over een onjuiste publicatie op de website van de NOS op 12 mei 2015. Een bizarre publicatie ook, die mijn cliënt Hüseyin Baybaşin zonder enige grond prominent in verband brengt met een liquidatie in Istanbul in december 2014 en met de persoon die daarvan wordt verdacht, genaamd Naif A.
2. Deze zaak gaat ook over de onzorgvuldige werkwijze van de NOS.
 - Het gebruik van slechts één bron voor een verdacht makende publicatie. Een bron die bovendien volslagen onbetrouwbaar is en waarover de NOS in deze procedure tegenstrijdig verklaart.
 - Het achterwege laten van deugdelijke verificatie.
 - Het geheel negeren van wederhoor.
3. En deze zaak gaat indirect eveneens over de onderliggende zaak-Baybaşin. Een zaak die in toenemende mate juristen en niet-juristen bezighoudt. Een zaak die aanvoelt als

een steen in de maag van de rechtsstaat.

4. Die onderliggende zaak maakt dat mijn cliënt door de publicatie van de NOS diep werd geraakt. Mijn cliënt strijdt al vele jaren tegen valse beschuldigingen, tegen een strafrechtelijke veroordeling gebaseerd op bedrog, manipulatie en gefabriceerde feiten. Wie al zo lang wanhopig moet vechten voor waarheidsvinding, wordt door een vals nieuwsbericht in een open zenuw geraakt.
5. Mijn cliënt zit sinds maart 1998 gevangen in Nederland. Dat is deze maand precies achttien jaar. De Turkse Koerd Hüseyin Baybaşin kreeg in Nederland levenslang opgelegd voor een moord die in Istanbul in zijn opdracht zou zijn gepleegd. Baybaşin heeft echter altijd verklaard onschuldig te zijn.
6. Het straf dossier van Hüseyin Baybaşin is een Turks dossier, bestaand uit materiaal dat in hoofdzaak door de Turkse autoriteiten is aangeleverd.
7. De vervolging van mijn cliënt in 1998 geschiedde op verzoek van de Turken. Nadat Baybaşin in 1995 eerst vanuit zijn woonplaats Londen naar Nederland was gelokt, wilde Turkije dat hij werd uitgeleverd. De Nederlandse rechter hield dat tegen omdat zijn leven in Turkije gevaar zou lopen. In de dagvaarding is kort uiteengezet waarom Turkije zo gebeten op hem was.
8. Hij was tot staatsvijand verklaard, nadat hij naar buiten had gebracht hoe de Turkse overheid in de jaren '80 en '90 betrokken was bij de georganiseerde drugshandel. Hij was bovendien een invloedrijke Koerd die zich inzette voor de Koerdische zaak.
9. Toen uitlevering aan Turkije was gedwarsboemd door de Nederlandse rechter volgde een verzoek tot strafvervolging op basis van een dossier dat door de Turken was samengesteld. Dat dossier bestond grotendeels uit telefoontaps.
10. In de dagvaarding is toegelicht dat inmiddels met grote zekerheid kan worden vastgesteld dat het bewijsmateriaal in de strafzaak van Baybaşin is vervalst.
11. Onder meer wetenschapsfilosoof prof. Ton Derksen houdt zich intensief met deze zaak bezig. Hij heeft een analyse gemaakt van het bewijsmateriaal waarop de veroordeling van Baybaşin is gebaseerd. Zijn tweede boek hierover verscheen heel recent, in januari jl.
12. Ik wijs op de recente publicatie in Trouw getiteld:
"Bewijs in zaak Koerdische Turk Baybaşin 'was gemanipuleerd'."

CITAAT:

"Hüseyin Baybaşin (59), veroordeeld voor onder meer een opdracht tot moord, is een politiek gevangene die ten onrechte al meer dan 15 jaar in Nederland in de cel zit. De Koerd is veroordeeld op basis van foutief vertaalde telefoongesprekken, gemanipuleerd audiomateriaal en - vooral - het samenspannen door de Nederlandse en de Turkse politie. Dat zegt Ton Derksen, emeritus hoogleraar wijsbegeerte."

13. Advocaat Adèle van der Plas zet zich al jaren in voor Hüseyin Baybaşın en heeft namens hem in 2011 een herzieningsverzoek ingediend, waarover advocaat-generaal mr. Aben binnen enkele maanden een advies zal uitbrengen aan de Hoge Raad.
14. Ik heb in de dagvaarding uiteengezet waarop het herzieningsverzoek is gebaseerd. Het is een zeer omvangrijke zaak. Pas vorig jaar werden kopieën van de originele telefoontaps aan de advocaat van Baybaşın ter beschikking gesteld nadat daar jarenlang vergeefs om was verzocht.
15. Dat iemand in Nederland op basis van vervalst bewijsmateriaal is veroordeeld stuit op aanhoudend ongeloof. Het ondermijnt het blind vertrouwen dat we in Nederland willen stellen in het systeem en in de onfeilbaarheid van de rechter. We stellen vast dat er gruwelijke justitiële dwalingen plaatsvinden in de Verenigde Staten, in Engeland en recent in Spanje waar de Nederlander Van der Dussen werd vrijgelaten na twaalf jaar.
16. Maar we zullen onder ogen moeten zien dat ook Nederland soortgelijke dwalingen kent, en ik meen dat de meest gruwelijke dwaling in Nederland de Baybaşın-zaak is. Professor Derksen noemt hem terecht een politiek gevangene die door toedoen van Turkije in Nederland is vastgezet.
17. De NOS zal tegenwerpen dat de Baybaşın-zaak, en zijn herzieningszaak niets te maken heeft met het gewraakte nieuwsbericht van 12 en 14 mei 2015.
18. In de conclusie van dupliek heeft de NOS echter zelf het verband, wellicht zonder het te weten, aangedragen. De NOS heeft de anonieme bron onthuld die het nieuwsbericht bij redacteur Robert Bas heeft ingefluisterd. Het blijkt een criminele informant te zijn, de Turkse Nederlander Bayrakdar.
19. Over zijn duistere rol in de Baybaşın-zaak kom ik zo dadelijk te spreken.
20. Ik behandel eerst het nieuwsbericht zelf. De stellingen die de NOS heeft ingenomen over de onderbouwing van de bewering dat mijn cliënt Baybaşın publiekelijk mag worden gerelateerd aan een moordverdachte anno 2014 in Istanbul, genaamd Naif Aytak.
21. Vervolgens ga ik in op de bron van de NOS die in de laatste akte van de NOS als een aap uit de mouw is geschud. Dat doe ik aan de hand van de verklaring van mijn collega Adèle van der Plas die daarvoor de stukken heeft aangereikt. Zij zal daar desgevraagd nader toelichting op kunnen geven.
22. Ik zal voorts ingaan op de journalistieke werkwijze van de NOS en nogmaals benadrukken dat de NOS haar onderzoeksplicht heeft geschonden.
23. Tot slot zal ik benadrukken dat Baybaşın door de litigieuze berichtgeving van de NOS schade lijdt en hoe schadelijk deze valse berichtgeving kan zijn in deze fase van zijn strafzaak, vlak voor de ontknopning van zijn herzieningsprocedure.

Het nieuwsbericht d.d. 12 mei 2015

24. Het NOS artikel “Aanhoudingen in Turkije voor afrekening Turkse Amsterdammer” d.d. 12 mei 2015 (zie **Productie 1**) draaide om de volgende prominente passage. De voornaamste boodschap staat in de tweede zin:

“In Istanbul zijn negen mensen opgepakt voor mogelijke betrokkenheid bij de moord op de Nederlands-Turkse Ali Akgün. Dat melden [Turkse media](#).

Bronnen zeggen tegen de NOS dat een van de opgepakte mannen een voormalige compagnon is van de tot levenslang veroordeelde drugsbaron Hüseyin Baybaşin. De Koerd werd in 2002 in Nederland veroordeeld voor moord, gijzeling, drugshandel en het leiden van een criminele organisatie.(...)”

25. Hoe kwam de NOS er bij om Baybaşin te linken aan een Turkse moordverdachte anno 2015 wanneer tussen beiden geen enkele feitelijke relatie bestaat?
26. In de conclusie van antwoord sub 2.2 voert de NOS hierover het volgende aan.
- De NOS ontving een tip van “een betrouwbare informant” die de naam van de moordverdachte Naif AYTEK noemde, maar niet de naam Baybaşin.
 - Volgens de NOS was het haar redacteur Robert Bas die de naam AYTEK herkende “uit het dossier van Baybaşin dat hij al geruime tijd volgde”.
Ik citeer uit de conclusie van antwoord sub alinea 2.2:
“Hij wist dat dit dossier melding maakte van het feit dat AYTEK op enig moment onderdeel uitmaakte van de organisatie van Baybaşin”.
en sub 4.18
“Het was vervolgens de door de informant benaderde verslaggever die de naam AYTEK herkende uit het dossier van Baybaşin, hetgeen de aanleiding vormde te publiceren over de connectie Baybaşin/AYTEK”.
 - Volgens de NOS heeft de redacteur dit aan de informant voorgehouden die de connectie tussen AYTEK en Baybaşin bevestigde. Ik citeer weer de NOS: *“de informant bevestigde desgevraagd dat dit ging om dezelfde Naif A. en heeft dit bij nog twee onafhankelijke bronnen geverifieerd (één bij de Turkse en één bij de Nederlandse politie). Beide bronnen bevestigden de identiteit van AYTEK en zijn connectie met Baybaşin.”*
27. Het lijkt alsof er nu plotseling drie bronnen zijn maar dat is schijn. Het is nog altijd enkel en alleen dezelfde informant. De NOS heeft de bron gesplitst in meerdere bronnen. Volgens de NOS heeft de informant *zelf* zijn eigen verklaring geverifieerd (zie CvAntwoord sub 2.2 en 4.18). Dat lijkt me een journalistieke doodzonde.
28. De formulering “**Bronnen** zeggen tegen de NOS” is dus fout en misleidend. Er was slechts één bron.
29. De NOS verwijst ook naar Turkse media die zouden hebben bericht over de connectie tussen Baybaşin en AYTEK. Is dat zo?
30. Nee. Ook hier weer de slordigheid van de NOS. Er wordt geen enkele Turkse publicatie

overgelegd waaruit dit blijkt.

31. Productie 14 zijdens de NOS betreft een artikel uit 2009 in Hürriyet Magazin waarin een link wordt gelegd tussen Naif Aytek en een achterneef van Baybaşin genaamd Naif Yavuztürk. Deze achterneef is al jaren dood zoals in de dagvaarding is aangegeven. Naif A. ofwel Naif Aytek zou tot de organisatie van die achterneef behoren, zo valt er in dat artikel te lezen.
32. In de dagvaarding is ook al gewezen op een dergelijke publicatie van recentere datum. Dat ging om een publicatie van 16 mei 2015, dus ná de publicaties van de NOS. Dat artikel was getiteld "*De naam van de Baybaşins mengt zich in de moord op de in Istinye geliquideerde Ali Akgun*". Daarin is een link gelegd tussen moordverdachte Naif Aytek en *dezelfde achterneef* genaamd Naif Yavusturk (zie de dagvaarding sub alinea 49v. en productie 23 en 24 zijdens Baybaşin).
33. De NOS tracht in de conclusie van dupliek hier nog een draai aan te geven door te suggereren dat de achterneven Yavusturk (die ten onrechte door de NOS steeds als "neven" worden aangeduid), en die eigenlijk Baybaşin heten, de "organisatie" van Baybaşin hebben overgenomen.
34. De NOS voert nog aan dat zijn naam in 2007 zou zijn voorgekomen in een strafdossier van deze achterneven en in dat dossier zou ook de naam van de moordverdachte Naif Aytek voorkomen (zie de verklaring in Productie 11 zijdens de NOS, steeds vanuit dezelfde ene bron). Dit is dubieus gegoochel met oncontroleerbare en nietszeggende feiten. Bedenk daarbij ook dat Baybaşin in 1992 Turkije is ontvlucht en sindsdien altijd in het buitenland heeft verbleven.
35. Hoe dat verder zij, berichten in de Turkse media over de Koerdische familie Baybaşin, een omvangrijke en binnen de Koerdische gemeenschap vooraanstaande familie, moeten zeer kritisch worden bekeken. Zie ook sub alinea 36v. conclusie van repliek. Zijdens de familie Yavuzturk, is er al op gewezen dat de bewering dat de overleden achterneef Naif Yavuzturk een drugsbende leidde, lasterlijk is (zie **Productie 24** bij dagvaarding).
36. Hoe de NOS in deze Turkse publicaties – achteraf – meent te kunnen lezen dat de moordverdachte Naif A. een compagnon was van mijn cliënt Hüseyin Baybaşin, is een volslagen raadsel.

De bron Bayrakdar

37. Voor de bewering van de NOS dat moordverdachte Naif Aytek een voormalig compagnon is van Baybaşin is dus maar één bron. Dat is de "betrouwbare informant", die in de conclusie van antwoord nog anoniem was. En het was niet de NOS die zijn verhaal verifieerde, zoals journalisten plegen en ook behoren te doen. Nee, de NOS ging geheel af op het verhaal van deze informant.
38. De NOS suggereerde aanvankelijk dat de informant bevestigde wat volgens de NOS in het

dossier van Baybaşin staat en dat de NOS kennis heeft van dit dossier.

39. De desbetreffende redacteur stelt dat hij de Baybaşin-zaak al langer volgt. Op zich klopt dat, want NOS redacteur Robert Bas heeft meermalen aan tafel gezeten bij advocaat Adèle van der Plas om zich over de zaak te laten informeren. Opvallend is dat hij geen contact zoekt met de hem goed bekende advocaat van Baybaşin om de bewering van een informant te verifiëren.
40. Had hij dat wel gedaan, dan was hem meteen te verstaan gegeven dat hij de naam Naif AYTEK niet in het Baybaşin-dossier *kan* hebben aangetroffen, zoals de NOS in haar eerste akte stelt, want die naam komt daar niet in voor. Tegenover de ontkenning zijdens Baybaşin komt de NOS met geen enkele onderbouwing of nadere motivering van deze stelling. Het blijkt dan ook een loze stelling. Het is een fantasieverhaal.
41. In haar tweede akte realiseert de NOS zich dit. De aanvankelijke stelling dat redacteur Robert Bas de naam AYTEK herkende *“uit het dossier van Baybaşin dat hij al geruime tijd volgde”*, blijkt niet juist en deze wordt stilletjes ingetrokken en vervangen door een nieuwe stelling.
42. Ik noteer uit de conclusie van dupliek onder 2.2:
De NOS voert hier aan dat de informant de NOS er op heeft gewezen *“dat Naif AYTEK de voormalige compagnon is van Baybaşin en een hoge functie heeft binnen de organisatie van de neven van Baybaşin.”*
43. Uit de conclusie van dupliek blijkt dat de NOS zich enkel en alleen baseert op die informant.
44. Eén bron is geen bron, is een journalistieke vuistregel. Laat staan dat het één anonieme bron is. Noodgedwongen heeft de NOS in haar tweede akte de anonimiteit van de *“betrouwbare bron”* onthuld.
45. De informant blijkt de crimineel Mustafa Bayrakdar te zijn. Deze informant is verre van betrouwbaar. En dat juist *dé* Turkse Nederlander in dit dossier opduikt is uitermate saillant. Ik zal dat toelichten.
46. Ik wijs op de verklaring van Adèle van der Plas onder 2, **Productie 32**. De heer Bayrakdar was vijftien jaar geleden informant in het strafrechtelijk onderzoek naar Baybaşin. Dat verklaarde mr. Klunder, de toenmalig CID-officier van justitie van het IRT/NON in 2001 tegenover het gerechtshof Den Bosch over deze Bayrakdar¹.
47. Ook verklaarde mr. Klunder, ik citeer:
*“In het kader van het rijksrecherche-onderzoek ben ik op 18 januari 1999 gehoord. Ik heb toen verklaard dat ik wel eens geopperd heb dat Bayrakdar mogelijk politiek geïnspireerd was. En mogelijk willens en wetens mensen van de PKK tipte bij de politie”*²
48. Het is een feit dat Baybaşin als invloedrijke Koerd eind jaren '90 hoog op de dodenlijst stond van

¹ Zie Bijlage 1 bij Productie 32: proces-verbaal terechtzitting Hof Den Bosch d.d. 22 en 23 oktober 2001, p. 24.

² Zie Bijlage 1, p. 18 en Bijlage 2 bij Productie 32: proces-verbaal verhoor Klunder d.d. 18 januari 1999, p. 00973).

de toenmalige regering van Tansu Çiller als doelwit om te worden uitgeschakeld. Zoals Adèle van der Plas verklaart is tijdens Turkije toegegeven dat men er indertijd alles aan heeft gedaan de uit Turkije gevluchte Baybaşin het zwijgen op te leggen onder andere door samenwerking met Nederland in deze strafzaak.

49. En uit het herzieningsonderzoek is gebleken dat de strafzaak Baybaşin indertijd op valse, later onjuist gebleken, informatie vanuit Turkije is geïnitieerd. Deze informatie werd in Nederland ingebracht als zogenaamde CID informatie door informanten als Bayrakdar.
50. Dat Bayrakdar niet de “betrouwbare informant” is die de NOS van hem probeert te maken, maar een dubieuze intrigant, kan advocaat Adèle van der Plas uit eigen ervaring verklaren.
51. In oktober 2007 heeft deze zelfde Bayrakdar zich via een tussenpersoon tot haar gewend met het aanbod dat hij er tegen forse betaling van in totaal 600.000 euro voor kon zorgen dat Baybaşin binnen enkele maanden “op de keien zou staan” en vrij zou komen. Op dit aanbod is niet ingegaan.
52. Eind 2008 sprak Adèle van der Plas opnieuw met Bayrakdar. Dit maal ontkende hij dat hij als getuige door het gerechtshof was gehoord, ook al was van dat verhoor een proces-verbaal gemaakt dat door een zekere Mustafa Bayrakdar met dezelfde personalia was ondertekend. Zijn ontkenning heeft hij schriftelijk bevestigd.
53. Het is goed mogelijk dat de NOS dit allemaal niet weet over de bron Bayrakdar. Verificatie of wederhoor, al was het maar één telefoontje naar de advocaat van Baybaşin, had bij de NOS de alarmbellen kunnen doen rinkelen.
54. Laten we daarom nog eens stilstaan bij de werkwijze van de NOS.

De journalistieke werkwijze

55. Wie een verdachtmaking of diskwalificerende bewering wil publiceren op basis van één bron, dient de informatie van die bron zorgvuldig te verifiëren. De journalist heeft een onderzoeksplicht. Die verificatie laat de journalist dan natuurlijk niet over aan de bron zelf zoals de NOS heeft gedaan.
56. Voor de juridische beoordeling van een publicatie is van belang of een journalist zich aan zijn onderzoeksplicht heeft gehouden.
57. De Rechtbank Rotterdam overwoog in 2010 in een zaak tegen NRC Handelsblad³:
“De beoordeling van de vraag of NRC haar onderzoeksplicht heeft geschonden valt in een aantal onderdelen uiteen: heeft NRC één bron of méér bronnen gebruikt, is/zijn die bron(nen) c.q. betrouwbaar en is/was informatie voorhanden waaruit zou kunnen worden afgeleid dat ten aanzien van de [eiser], naar aanleiding van onderzoek, geen vermoeden van schuld (...)bestond?”

³ Rechtbank Rotterdam 25 juni 2010 ro. 4.5 (rechtspraak.nl - ECLI:NL:RBAMS:2013:6491)

58. Hof Amsterdam overwoog in 2010⁴:
“Van een journalist moet worden verlangd dat hij zich redelijke inspanningen getroost om te voorkomen dat de in zijn publicatie vermelde feiten door hun onjuistheid of door de wijze van presenteren voor een bepaalde persoon onnodig beschadigend zijn. Bij het beantwoorden van de vraag of Het Parool c.s. de bedoelde zorgvuldigheidsnorm hebben geschonden, zal het hof op deze zaak toegespitste wegingsfactoren hanteren, met name:
*a) de mate waarin Het Parool c.s. zich voor de met zekerheid gepresenteerde feiten kunnen beroepen op bronnen die zij ten tijde van hun publicatie redelijkerwijs voor **gezaghebbend** konden houden dan wel destijds bevestiging daarvan hebben kunnen vinden in andere, vaststaande, feiten.”*
59. Rb. Amsterdam 24 augustus 2005, LJN AU2368:
“De mededeling dat eisers behoren tot een bende van vuurwapengevaarlijke criminelen die in het verleden vaker gewelddadige overvallen pleegde, wordt echter niet geschraagd door voldoende diepgaand journalistiek onderzoek.”
60. Daarbij rust op de journalist *de verplichting* om eerst wederhoor toe te passen wanneer hij zich wil baseren op één bron, zo blijkt ook uit vaste rechtspraak⁵.
 Dat geldt in het bijzonder als geen sprake is van een *gezaghebbende* bron.
61. Ik wijs er voorts op dat het Europese Hof als vast uitgangspunt hanteert dat het recht van de journalist om beschermd te worden in zijn vrijheid ‘to impart information’ impliceert dat ‘they should act in good faith and on an accurate basis and provide reliable and precise information in accordance with the ethics of journalism’⁶.
62. De NOS heeft zich geheel gebaseerd op de bewering van een onbetrouwbare criminele informant. Iemand over wie een officier van justitie in 2001 al zei dat hij mogelijk politiek geïnspireerd was bij het aangeven en beschuldigen van Koerden.
63. De NOS heeft het aan deze bron zelf overgelaten om zijn bewering te verifiëren *bij hem bekende bronnen bij de Turkse en Nederlandse overheid of justitie*. De NOS laat na om vervolgens wederhoor toe te passen.
 Het lijkt er op alsof ook de NOS de voornaam Naïef draagt, maar dan anders gespeld.
 Met serieuze journalistiek heeft dit in ieder geval niet zoveel te maken.
64. Voor een nieuwsmedium met zo veel gezag en bereik in Nederland, is dat nogal verontrustend.

De schadelijke bewering

65. De NOS lijkt haar eigen lichtvaardigheid te willen relativeren met de stelling: of de bewering nu wel of niet waar was; voor Baybaşın maakt dat niet uit want de bewering *“is op geen enkele wijze nadelig voor hem.”* (Zie CvAntwoord sub 4.1).

⁴ Gerechtshof Amsterdam 30 november 2010, LJN BO5417 (Het Parool & P. Vugts/X)

⁵ Zie bijv. Rechtbank Amsterdam 14 augustus 2013 MCCO vs Telegraaf (rechtspraak.nl ECLI:NL:RBAMS:2013:6491) sub 4.20.

⁶ Zie onder meer de zaak Fressoz, EHRM 21 januari 1999 ro. 54, NJ 1999, 713

66. Dat kan de NOS niet met droge ogen beweren.
In de dagvaarding is toegelicht waarom de bewering van de NOS zo schadelijk is.
67. De bewering dat een moordverdachte die naar aanleiding van de liquidatie in Istanbul in 2014 is opgepakt, "*een voormalige compagnon*" is van Hüseyin Baybaşin veronderstelt dat hij samen met Baybaşin een criminele organisatie heeft geleid en dat leden van die organisatie kennelijk anno 2014 nog steeds moorden plegen.
68. In de conclusie van dupliek (zie sub 3.5) bevestigt de NOS nota bene deze veronderstelling.
Ik citeer:
*"De NOS merkt wel op dat Baybaşin onder andere onherroepelijk is veroordeeld voor moord én het opdracht geven tot moord, **wat in feite gelijk is aan het misdrijf waarvan Naif A. wordt verdacht.**"*
69. Overigens is de NOS ook hier weer slordig. Baybaşin kreeg levenslang voor het geven van opdracht tot moord (en dus niet voor moord én het opdracht geven tot moord). Dat is relevant, alleen al omdat de feitelijke moordenaars nooit zijn veroordeeld, evenmin als de tussenpersonen aan wie Baybaşin de opdracht zou hebben gegeven.
70. Maar met de opmerking van de NOS legt de NOS wel precies de associatie bloot die zo schadelijk is voor Baybaşin.
71. Feitelijk wordt de naam van Baybaşin daarmee niet alleen gelinkt aan de moordverdachte met wie hij volgens de NOS nauw heeft samengewerkt; de "*voormalig compagnon*". Hij wordt ook gelinkt aan de brute liquidatie zelf, die mede door zijn "*voormalige compagnon*" zou zijn gepleegd.
72. Dit is de boodschap die de NOS kennelijk bewust heeft gebracht:
kijk dit is het type misdaad waarvoor Baybaşin zelf eerder is veroordeeld. Een voormalige handlanger van hem pleegt dit soort misdaden blijkbaar nog steeds.
73. Deze boodschap die in de valse bewering zit vervat en de daardoor gelegde associatie beschadigt ontegenzeggelijk de reputatie van mijn cliënt.
74. Het is ook déze boodschap die kennelijk de reden is dat de NOS zo prominent de naam van mijn cliënt en zijn antecedenten in het nieuwsbericht naar voren heeft gebracht.
75. De Amerikanen noemen dat wel "*guilt by association*". Het publiek zal bewust en onbewust het verband blijven leggen tussen Baybaşin en moord. Tussen Baybaşin en een gewelddadige criminele organisatie die kennelijk ook in 2015 nog actief is.
Het publiek zal niet meteen de absurditeit inzien van het feit dat Baybaşin al achttien jaar gevangen zit. Door de gelegde connectie worden de aan Baybaşin toegeschreven misdaden als het ware geactualiseerd.
76. Het tast ook de geloofwaardigheid aan van de man die al zo lang strijdt tegen leugens en die wil aantonen dat hij ten onrechte is veroordeeld.

77. De tekst van de rectificatie is exact toegesneden op rechtzetting van de misplaatste connectie en van de verdacht makende associatie die door de NOS prominent is gelegd.
78. Ik wijs daarbij ook op het momentum van het nieuwsbericht van 12 mei 2015. De herzieningsprocedure van Baybaşın zit sinds 2015 in de laatste fase. In het voorjaar van 2015 drong de rechter-commissaris aan op een spoedige afronding van het technisch onderzoek in de herziening. Een tweede boek van Ton Derksen over de zaak Baybaşın was in de maak.
79. Informant Bayrakdar benaderde in mei 2015 de NOS met valse informatie. Niet alleen de NOS overigens. Ook andere media zijn benaderd maar hebben met de bewering van Bayrakdar niets gedaan. Alleen de NOS ging over tot publicatie.
80. De NOS voert aan dat de publicaties geen rol kunnen spelen in de herzieningsprocedure omdat het herzieningsverzoek *uitsluitend op basis van onpartijdigheid en onafhankelijkheid en de feiten* wordt beoordeeld.
81. Laat dat in theorie zo zijn. Maar valse feiten en valse beeldvorming vertroebelen. En zoals lichtvaardigde verdachtmakingen gedurende een strafproces schadelijk zijn, geldt dat ook voor een herzieningsprocedure.
82. Zie in dat verband Hof Amsterdam⁷:
“Beeldvorming kan schadelijk zijn voor de strafprocedure.
 en:
“Publicaties evenwel in de media van onbewezen aantijgingen en onjuistheden over verdachtes levensloop zoals voornoemd zijn in dit kader onaanvaardbaar en aannemelijk is dat de verdachte erdoor is geschaad(...).”
83. Dan voert de NOS ook nog aan dat de tweede publicatie van 14 mei 2015 (zie **Productie 31**) de ontkenning zijdens Baybaşın weergeeft en dat dit de onrechtmatigheid en de eventuele toegebrachte schade zou neutraliseren.
84. Maar in die publicatie, met de titel *“Drugsbaron ontkent banden met verdachten in liquidatiezaak”* (zie **Productie 31**) herhaalt de NOS haar bewering zonder er ook maar enige afstand van te nemen onder aanvoering van dezelfde onjuistheden:
(...) Een van de opgepakte verdachten in Turkije is Naif A. Volgens bronnen bij de Turkse justitie en berichten in Turkse media maakte hij ooit deel uit van de groep van Baybaşın. A. en zijn handlangers zouden zich momenteel bezighouden met afpersing etc.
85. We weten inmiddels dat die “bronnen bij de Turkse justitie” in werkelijkheid alleen de criminele informant Bayrakdar betreft en dat de desbetreffende Turkse media alleen een link leggen met de overleden achterneef genaamd Naif Yavusturk.

⁷ Hof Amsterdam 18 juli 2003(NJ 2003, 580)

86. Door de herhaalde onjuiste bewering is ook de tweede publicatie d.d. 14 mei 2015 onrechtmatig jegens Baybaşın.

Tot slot

87. Namens mijn cliënt handhaaf ik de vorderingen. Zowel de verklaring voor recht, de verwijdering c.q. offline plaatsing van de publicaties als ook de rectificatie zijn voor Hüseyin Baybaşın van essentieel belang.
88. Ik verwijs voorts naar het bewijsaanbod dat is geformuleerd in de akte overlegging producties.
89. Ook handhaaf ik de gevraagde uitvoerbaarheid bij voorraad. En het gaat niet aan van mijn cliënt wegens enig restitutie risico zekerheid te verlangen wanneer hem door de rechtbank een voorschot op - in het bijzonder - zijn immateriële schade wordt toegekend.
90. De NOS heeft journalistiek broddelwerk verricht en heeft mijn cliënt daardoor schade toegebracht.
91. Naast ruimhartige rechtzetting is een onvoorwaardelijke genoegdoening in de vorm van een schadevergoeding zeer gerechtvaardigd.

Advocaat

*Deze zaak wordt behandeld door mr. M.Ch. Kaaks bij Boekx Advocaten
te (1017 NA) Amsterdam aan de Leidsegracht 9
T: 020 – 528 9532 | F: 020 – 528 9537 |*